

som I tidligere havde til igjennem Mulkten muligvis at faa Ederes Omkostninger erstattede, tage vi fra Eder". Jeg tror, at man kan være ganske rolig for, at der ikke under disse Omstændigheder ville være mange Sagtsager, der blive gjorte til Gjenstand for privat Forsølgning af Jordbruger eller Sagteier. Jeg er overbevist om, at det vil være et meget beklageligt Resultat at komme til. Naar de Herrer ville læse Provindsaviserne paa den Tid, da Sagten begynder, saa ville De se, at hele Spalter ere fulde af Beskjendtgjørelser fra Sagteiere, der aflyse deres Sagt. Jeg tror ikke, at disse Folk vilde udsætte sig for Besøftninger med at aflyse, naar de ikke virkelig onskede Fred paa deres Marker, men saaledes som Forholdene nu ere og ved Forslagsstillernes Bestræbelser ville blive, er der ikke Fred paa Markerne. Det hele Spørgsmaal interesserer iøvrigt ikke blot Sagteiere og Selveiere, men Jordbrugere i lige høi Grad; men det er ikke nok med, at de ærede Forslagsstillere have taget Bøderne fra Sagteiere, Jordbrugere, men de ville ogsaa betage dem deres Anholdelsesret. Det vil nemlig efter de Herrer's Forslag Nr. 23 ikke være muligt for en Jordbruger, naar en Krybskytte gaar midt igjennem hans Eed, at anholde denne Mand efter Forordningen 1840 § 34, som de Herrer nemlig foreslaa hævet. Det forekommer mig, at det virkelig er et saa overordentlig stort Tilbagekridt i Henseende til Opretholdelsen af Sagtlovgivning, at Udvalget ikke kan tro, at det ærede Thing vil følge Forslagsstillerne deri. Jeg har allerede fremhævet, hvilken Skade Forslaget Nr. 20 vilde medføre for Sagteierne og Jordbrugere, men jeg vil ogsaa gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvad Følgerne vilde blive for de Tiltaltes Bedkommende, og det er dog et Hensyn, som man heller ikke kan lade ude af Betragtning. Vi kunne dog ikke vedtage her en Bestemmelse, som skærper Straffene saa ganske overordentligt, som Tilfældet vil blive. Hvis Forslaget Nr. 20 bliver vedtaget, vil f. Ex. en Mand, der ikke har Sagtret, og som gaar ind paa en Fæsters Jorder i Fredningstiden og der skyder en Hare og en Vibe, paa Grund af, at han har skudt

en Hare blive tiltalt ved privat Søgemaal af Sagteieren for ulovlig Sagt, og han vil endvidere kunne blive tiltalt af Jordbrugeren af samme Grund. Det var altsaa to private Søgemaal. For Dvertrædelsen af Fredningsbestemmelsen i Henseende til Haren, han har skudt, vil han blive underkastet mindst to private Forsølgninger, nemlig en af Kommunalbestyrelsen og saa nok en af en hvilken som helst privat Sagteier i Sognet. Det var altsaa ialt 4 private Søgemaal. Saa har den samme Mand været saa uheldig tillige at skyde en Vibe, og det er en Fugl, som de Herrer ville yde i den Grad Beskyttelse, at dens Drab i Fredningstiden skal være Gjenstand for offentlig Forsølgning. Han faar altsaa en offentlig Politisag paa Halsen tillige. Denne ulovlige Sagt medfører altsaa idetmindste 4 private Forsølgninger og en offentlig Politisag. En privat Forsølgning kan naturligvis ikke udelukke den anden, og medens Udvalget har bestræbt sig for at samle alle disse Søgemaal i Et og at nedsætte Bøderne, vil Følgen af de Herrer's Forslag kunne være, at den brødefulde Tæger vil komme til at betale i det nævnte Tilfælde for 3 Dvertrædelser af Fredningsbestemmelserne — naar vi nemlig tage den højeste Mulk, 25 Rd. —, 75 Rd., saa straffes han desuden for ulovlig Sagt med den højeste Mulk, 50 Rd. plus 3 Rd. for Haren, og endelig faar han en Mulk til Jordbrugeren paa 10 Rd. Jeg synes, at denne Udfærd mod en Tiltalt er i den Grad urimelig, at jeg ikke kan tro, at det ærede Thing vil følge de stillede Vædringsforslag. Det er Udvalgets Overbevisning, at skulde der være Noget, som vil føle sig bebyrdet ved den nye Bestemmelse om offentlig Forsølgning af alle Sagtsager, vil det være Politimestrene. Det lader sig ikke negte, at der jo navnlig i den første Tid vistnok vil indløbe en og anden umotiveret Klage, og det kan jo være mere eller mindre behageligt for en Politimester at have mange af den Slags. Medens han er sikker paa ikke at faa nær den Mængde at gjøre, naar de Bedkommende skulle betale en klæffeligg Skilling, inden de kunne komme til deres Ret, kan han derimod være